

19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

† Κυριακή Γ' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας. Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων (†283). Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναρᾶ (†1564).

Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν ζ'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§38-40)

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

Nη Πα Nη
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
Nη Γα
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
Γα
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

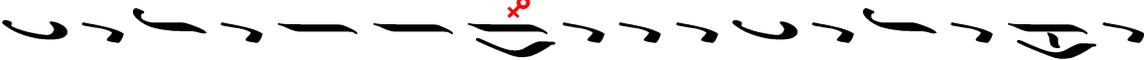
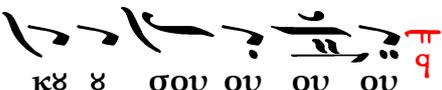
Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρα μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τει σταυ ρου σε πο ο λι
 ι τε ευ μα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δοξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου ^Δ₂

 δοξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο

 κς δ σου ου ου ^π₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

H
 ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και

 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^Γ₂₂ ως Βα σι

 λε α υ πνουουντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Γ₂₂

 και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ^Γ₂₂

 γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι

 ος πα ρε χωντω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος ^Γ₂₂
 Δόξα.

T
 η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας

 τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η

 φο ο ρω ε γε ρσει σου ^Γ₂₂ α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι 22

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Γα Νη ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους

ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε 22 εκ λακ

Νη Ηα Νη κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε 9 22 συ γαρ τους υ

πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την

Μ Νη σω τη ρι ι αν 22 η προ το κου παρ θε νος και εν

τω κω Παρ θε νος και με τα το ο κον Παρ θε ε νος 22

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ

τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος 22 και των θυ ρων κε

κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν των α

να στα σις 22 πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η

μιν 22 Α 22 κα τα το με γασου ε ε λε ε ος 22

Δόξα.

Ε πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι 22 και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λεγον προς
ε αυ τας τις απο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σαστον
θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ
ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος Νη ς

Εν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει

 σφε ρει νε ε κρωω σιν ^ε_{7x} του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον

 της ζω ης το εν δυ μα ^ν_{δ2} αν θρω ωποις φε ρον ε πα α

 γη ε πι της γης ^Δ_{δ2} και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη

 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον ^ν_{δ2} Θε ω εν

 πι ι στει λα οι ^ν₂₂ συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν ^Δ_{δ2} Πληρης

 δο ο ξης ο οι οι κο ος ος ^ν_{δ2}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:
 ο οι οι κο ος σου ου ου ^ν_{δ2}
 * * *

Εὐλογητάρια οὐ φάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο

 πα θει ει ας ^ν₂₂

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεισ νη στει ας
με τα δα κρου υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα ^Δ α ει ζω ο τρο φι α ας ^Γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^Γ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ^Γ

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των ^Γ εξ ου σο φι α συ νε σις φο βοσ αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος ^Γ

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται ^Γ

Τ ου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας ^Γ

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι **Χ** Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ
Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ·

καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σϛ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σϛ ε ξα λειψον το α νο μη μα μϛ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μϛ και α πο της α μαρ τι ας μϛ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μϛ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θη ν και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σ ας τα α

δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολλα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι Δ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να Δ

Α πο ρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μη Δ και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον Δ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη Δ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ ι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νη σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σ να ον φε ρων τσ σω μα τος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ

T ^{νη} α πλη η η η ^{πα} θη των πεπρα αγ με νων ων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σσ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σσ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μόνον, εἰς ἡ΄.
 Ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

O θει ο τα τος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω
 σης εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι
 βα σας Ισ ρα ηλ τω σταυ ρω σσ την υ γραντη ρα αβ
 δω τε μων ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να μελ
 πων Χρι στε ε ο Θε ος (δίς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σειςου Κυ ρι ε

Π α νη γυ ρε ως η με ρα τη ε γερ σει Χρι

στα θα να τος φροδος ω ω φθη ζω ης α νε

τειλεν αυ γη ο Α δαμ ε ξα να στας χο ρε ευ ει χα

ρα δι ο ο α α λα λα ξω μεν ε πι νι κι ον

α α δο ον τες

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Π ρο σκυ νη σε ως η με ρα τς τι μι ου σταυ

ρσ δευ τε προς τς τον πα αν τες της γαρ ε γερ

σε ως Χρι στς τας αυ γας φω το βο λων προ τι ι θε ται

νυν αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι κως α γα

λλο ο με ε νοι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Ε πι φα νη θι ο με γας τς Κυ ρι ς σταυ

ρος δει ξον μοι ο ψιν θει ει αν της ω ραι

ο τη τος σθ νυν α ξι ον προ σκυ νη την αι νε σε

ως σε και γαρ ω ως εμ ψυχω σοι και φωνω και
προσ πτυ υσ σο ο μαι

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Α ι νε σα τω σαν συμ φωνω ου ρα νος και η
γη ο τι προ κει ται πα α σιν ο παμ μα

κα ρι στος σταυ ρος ω πα γεις σωμα τι κωσ ε τυ
υ θη Χρι στος αυ το ον α α σπα σω με θα ψυ χι

κωσ α γα λλο ο με ε νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ω Τρι ας τοις χα ρα κτηρ σιν ω Μο νας τη μορ
φη Πα τερ Υι ε και Πνε ευ μα η ο μο

δυ να μοσ Ε νας εν βλ η και θε λη σει και κρα α
τς αρ χη τον κο ο σμο ον σε φυ λα ττε την ει ρη

νην βρα βε ευ ου ου σα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Π ει ραν ο λως η Παρ θε νος μη ει διυ α αν
δρος α σπο ρον τικ τεις βρε ε φος α χρα ντον
φε ρεις το κε τον τον των ο λων ποι η την Χρι
στο ον τον Θε ον αυ το ον ε εκ δυ σωπησον
ρη νευσαιτα συ υμπααν τα

Ῥδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Σ τε ρε ω σον Δε σπο τα Χρι στε τω σταυ ρω σα
εν πε ε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι
τον νεν εχ θρα σ προ σβο λαις τδ δυ σμε νος
γαρ ει α α γι ι ος

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Δ ευ τε α σμα α σω μεν και νον την κα τα λυ σιν

α α δα πα νη γυ ρι ζον τες εκ γαρ τα τα φθ

Χρι στος α νε ε στη τον θα να τον ε λων και σω

σαστα συ υμπααν τα

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι

Δ ευ τε α ρυ σω με θα πι στοι ^Δσκ εκ κρη νης βρυ
ϛ ϛ σης υ δω ρφθει ρο με νον ^πα λλα πη γην φω
τι σμ ^Δσταυ ρϛ ϛ προ σκυ νη σει τϛ Χρι στϛ ^Δεν ω
και καν χω ω με ε θα ^π

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ
Π α λαι ον ε τυ πϛ Μω υ σης ^Δταις πα λα μαις
σταυ ρο ον σϛ νυν προ σπτυ σσο με νοι ^πτον νο η τον
Α μα ληκ ^Δτρο πϛ ϛ με θα Δε σπο τα Χρι στε ^Δδι
ϛ και σε σω ω σμε ε θα ^π

Δ ο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι ^Δ
Ο μ μα σι και χει λε σιν αγ νοις ^Δα να κρϛ ον τε ϛ
με ε λος α γαλ λι α σε ω ϛ τον τϛ Κυ ρι ϛ
σταυ ρον ^Δχα ρα α προ σκυ νη σω μεν πι στοι ^Δκρο τϛν
τε ϛ εν α ασμα α σι ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ
Ε να υ πο στα σε σι τρι σι ^ΔΘε ον α να ρχον

σε ε βω μη δι αι ρθ με νον τη της ου σι ας
μορ φη Πα τε ε ρα Υι ον και Πνευ μα ζων εν οις
βε βα πτι ι σμε ε θα

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Ε ν βα τω Μω σης σϛ τυ πι κως το μυ στη ρι ον

πα α λαι σε μνη ε ω ρα κεν ως γαρ ε κει νην

η φλοξ το πυ υρ της Θε ο τη τος την σην νη δυν

ου κα τε ε φλε ε ξε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφῆταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ

βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· *
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος Δι-Ϟ

Ο σταυ ρο ος ος Κυ ρι ε η γι α σται εν

αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα τοις α σθε

ν8 σιν εν α α μαρ τι αις δι αυ τ8 σοι προ σπι πτο

μεν ε λε η σον η μας

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σ η με ρον το προ φη τι κον πε πλη ρω ται λο γι

ον ι δ8 8 γαρ προ σκυ ν8 μεν ει εις τον το πον

8 ε στη σαν οι πο δε ες ος Κυ ρι ε και ξυ λ8

σω τη ρι ας γευ σα με νοι των εξ α μαρ τι ι ας

πα θων ε λευ θε ρι α ας ε τυ χο μεν προε

σβει ει ει αις της Θε ο το κ8 μο νε φι λαν

θρω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσταν ρσ
ς ς ς ς ς σσ τα θε με λι α ε σα λευ
θη τσ θα να τσ Κυ ρι ε ον γαρ κα τε πι ε πο θω
ω ο α δης α πε λυ υ σε τρο ο ο μω ε δει
ξας η μιν το σω τη ρι ον σα α γι ε και
δο ξο λο γσ μεν σε Υι ε Θε σ ε λε η σον η

μας

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι
ον σσ τον ε κσ σι ως προ σπα γεν τα εν σταν ρω
και α να στα αν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε
ον ημων σω θη ναι τας ψυ χας η η μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· * Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾶ ὁ Πιλᾶτος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῆ καρδία μου; ξυλίνη με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι· τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερευέξασθαι τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλω δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους * εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας, τῶν ἀσυνδυάστων συζύγων. (†283)

Στίχ. Ζῶσι Χρυσάνθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ,
Κᾶν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Κλαύδιος ὁ Τριβοῦνος, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται. (†283)

Στίχ. Φυγὼν θάλασσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλάνης,
Ἐνδον θαλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται. (†283)

Στίχ. Ἰλαρία τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Θεοῦ πρόσωπον ἰλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰάσων καὶ Μαῦρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται. (†283)

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
Ἀδελφὰ τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Διόδωρος πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς διάκονος, σπηλαίῳ ἐγκλεισθέντες, τελειοῦνται. (†283)

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον· ἔνδον γὰρ φέρει,
Θύτην τε Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευίτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παγχαρίου. (†302)

Στίχ. Ὁ Παγχάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
Ὅν πρὸς τομὴν ἤλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κουΐντου (**Quintus**), Κουϊντίλλας (**Quintilla**), Κουαρτίλλας (**Quartilla**), Μάρκου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τιμωμένων ἐν Σουρρέντῳ (**Surrentum, Sorrento**) πλησίον τῆς Νεαπόλεως ἐν Ἰταλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀπολλωνίου καὶ Λεοντίου,

ἐπισκόπων Βράγας (Braga) ἐν Πορτογαλία. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Αὐξιλίου (Auxilius), ἐπισκόπου Κίλλοσσου (Killossey) ἐν Ἰρλανδία. (~†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Σύρου, ἀσκήσαντος ἐν Πίννα (Pinna) τῆς Ἰταλίας, γενομένου καὶ ἡγουμένου μεγάλης μονῆς. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεοντίου, ἐπισκόπου Σαντόνου (Santonum, Saintes) ἐν δυτικῇ Γαλλία. (†640)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων Λανδοάλδου (Landoald) ἱερέως καὶ Ἀμαντίου (Amantius) διακόνου, ἱεραποστόλων ἐν Βελγικῇ. (~†668)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀδριανοῦ, ἀθλήσαντος ἐν Μάαστριχτ (Maastricht) τῶν Κάτω Χωρῶν. (~†668)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Λακτάνου (Lactan), κτίτορος μονῆς ἐν Φρέσφορδ (Freshford) τοῦ Κίλκεννυ (Kilkenny) ἐν Ἰρλανδία. (†672)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ βασιλομάρτυρος Ἀλχμούνδου (Alchmund), ἀναιρεθέντος ἐν Σρόπσιρ (Shropshire) τῆς Ἀγγλίας. (~†800)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γέμου (Gemus), μοναχοῦ τῆς Μέσης Μονῆς (Moyenmoutier) ἐν Ἀλσατία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, συζύγου Βσεβολόδου τοῦ γ' (Vsevelod III), ἡγεμόνος Βλαδίμιρ ἐν Ῥωσία. (†1206)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Βάσσης, ἀσησάσης ἐν τῇ μονῇ τῶν Πσκῶφ σπηλαίων. (†1473)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰννοκεντίου ἐν Κομέλ Βολογκντᾶ τῆς Ῥωσίας. (†1521)

Στίχ. Τὸν νοῦν εἰς νῆψιν Ἰννοκέντιος κλείσας,
Ἦνοιξε θύρας τῆς ἐντὸς βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Τορναρᾶ, ξίφει τελειωθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει. (†1564)

Στίχ. Δημήτριος δοὺς τὴν κεφαλὴν λαμβάνει
Στέφη ἄπειρα χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Σοφίας, πριγκιπίσσης Σλοῦτσκ (Slutsk) ἐν Λιθουανία. (†1612)

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,
Δί' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

ᾠχος 4 Πα ρ

ὠδὴ α'

Ο θει ο τατος προ ε τυ πω σε πα λαι Μω
σης ε εν Ε ρυ θρα θα λα ασ ση δι α βι
βα σας Ισ ρα ηλ τον ζαυ ρον σθ την υγ ραν τη
ρα αβδω τε μων ω δη ην σοι οι ε ξο δι ον α να
μελ πων Χρι στε ε ο Θε ος

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Δεσ πο τα Χρι στε τω ζαυ ρω σθ
εν πε ετρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη ναι
τον νεν εχ θρα σ προ σβο λαις τε δυ σ με νος
γαρ ει α α γι ι ος

ὠδὴ δ'

Ε πι ζαυ ρου σε δυ να τε φωσ τηρ ο με γας

κατι δων τρο μω ε παρ θεις τας α κτι ι νας συ
νε ε στειλεν ε κρουψε πα σα δε ε κτι ι σις υμ
νησεν εν φο βω την ση ην μα κρο θυ μι αν
και γαρ ε πλη ησθη η γη τηςσης αι νε ε σε ε ως

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι ζοντες σε α νυ μνυ μεν Σω τηρ τς κο
ο σμυ ει ρη νηνευ ρα α με νοι τω ζαν ρω σθ
δι ου ου α νε και νισας το γε νος το ο αν θρω πι νον
φωσπροσα νε σπερον α αγωνη μας

ὠδὴ ς΄

Τ ον τυ ποντς θει ς ζαν ρου Ι ω νας εν κοι λι
α του κη η τς τε τα με ναις πα λα αμαιοσπρο δι
ε χα ρα ξε και α νε θε ρε σε σω σμε νος
του θη ρος τη δυ να μει σθ Λο ο γε

ὠδὴ ζ΄

Φ λο γω σε ως ο παι αι αι δας ρυ σα με
νοσ σαρκα προσ λα βο με νος ηλ θεν ε πι γης

 και εν ζαυ ρω προση λω θεις ^Δ σω τη ρι αν η μιν

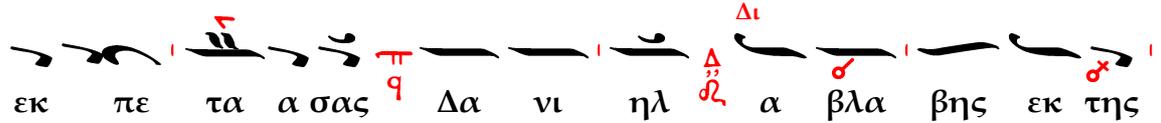
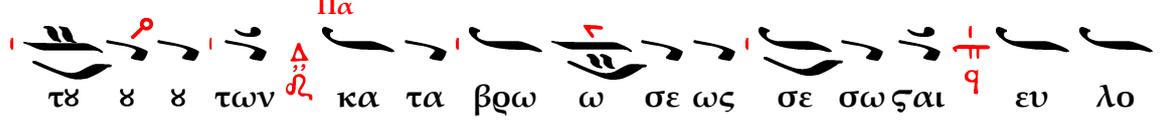
 ε δω ρη η σα α το ^π ο μο ο νος ευ λο γη τος

 των πα τε ε ρων ^Δ Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος ^π

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

X ει ρας εν τω λακκωβλη θει ειστωνλε ον των πο

 τε ^Δ ο με γας εν προ φη η ταις ζαυ ρο ει δως

 εκ πε τα α σας ^π Δα νι ηλ ^Δ α βλα βης εκ της

 τδ ^π κα τα βρω ω σε ως σε σωσαι ^π ευ λο

 γων Χρι ζον ^Δ τον Θε ον ειστς αι ω ω να α α ας ^π

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κδ ^Δ σαν ^π την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν π
9

2^οΤι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριουσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
2
2

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν π
9

3^οΤι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
2
2

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν π
9

4^οἘποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
2
2

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θεον Λογον τε κς ς σαν την ον τως
Θεο το κον σε μεγαλυ νοο μεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιω τεραν των Χερσ βιμ και εν δο
ξο τεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θεον Λογον τε κς ς σαν την ον τως
Θεο το κον σε μεγαλυ νοο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιω τεραν των Χερσ βιμ και εν δο
ξο τεραν ασυγκρι ι τωσ των Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θεον Λογον τε κς ς σαν την ον τως
Θεο το κον σε μεγαλυ νοο μεν

ὡδὴ θ'

Ωμη τερ Παρ θε ε νε και Θεο το κε α
ψευ δης η τε κου σα α σπο ο ο ρως Χρι

στο ον τον Θε ον η μων τον εν ζαυ ρω υ ψω θεν τα
σαρ κι σε ε οι πι στοι α παντες α ξι ι ως
συν του τω νυν με γα λυ υ νο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

Ἦχος Δι-θ

O τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

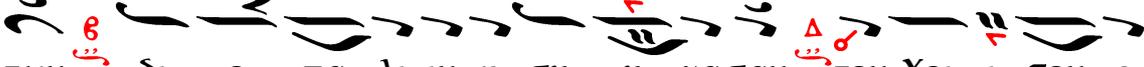
ρι α ας ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον

ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης

 Χρι στᾶ ο ον ἡ γα ἀ πα ε τρε χον δε ε

 οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α

 εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η

 ης ην δε το σα ρι ον χω ω ρις τᾶ ς

 των δι ο πα λι ιν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε

 ε ως ει ει δον

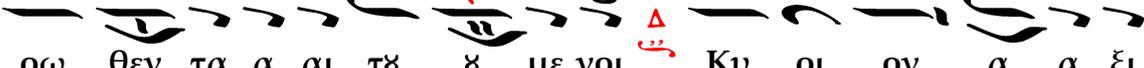
Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

Σ ταυ ρον Χρι στᾶ τον τι ι μι ον ση με ρον

 προ ο τε θε εν τα ι δον τες προ σκυ νη η σω μεν

 και πι ι στως ε ευφρανθω ω μεν κα τα σπα ζο με ε

 νοι πο ο θω τον ε εν τᾶ τω ω θε λη η σει σταυ

 ρω θεν τα α αι τᾶ ς με νοι Κυ ρι ον α α ξι

 ω ω σαι παν τας η μα α ασ τον Σταυ ρον τον τι

 μι ον προ ο σκυ νη η σαι και φθα σαι την Α

 να α στασιν παν τας α κα α τακρι ι τως

Σταυροθεοτοχίον. Ὅμοιον.

Tο ξυλον εν ω Πα αν σε μνε τας α α χραν
 τ8 ς πα λα α μας υ περ η μω ων ε ξε ε τει
 νε προ спа α γεις ο ο Υι ο ος σ8 νυν ευ σε βως προ ο
 σκυ ν8 8 μεν δος η μιν τη ην ει ρη η νην και
 τα κο σμο σω τη η ρι α φθα σαι παν σε ε πτα
 Πα α θη και την λαμ πρα α α α αν και κο σμο
 χαρ μο συ νον προ ο σκυ νη η σαι τ8 Πα σχα
 κυ ρι ω ω νυ μον και φω ω σφο ρο ον η με ε
 ραν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π^{Νη} α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
 ρι ο ον ^{Νη} αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
 ου ρα α νω ω ων ^Δ αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
 οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω
 Θε ε ω

A ^{Νη} ^{Γα}
ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του ^{Νη} ^{Γα} αι νει ει ει τε α αυ τον
πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει
υ μνος τω ω Θε ε ω ^{Γα} ^{Νη}

^Χ ^{Γα} ^{Νη} ^Α
Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον ^{Νη} ^Α δο
ξα αυ τη ε σται ^Χ ^{Γα} πα σι τοις ο σι ι οις αυ τδ ^{Νη} ^Α

A ^{Νη} ^{Γα}
νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ^{Νη} ^Μ ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν ^{Νη} ^Μ ^{Γα}

^Χ ^{Γα} ^{Νη} ^Α
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ ^{Νη} ^Α
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ^Χ ^{Γα} ω μα τι της δυ να με ως
αυ τδ ^{Νη} ^Α

A ^{Νη} ^{Γα}
να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
μο νον α να μα ρη τον ^{Νη} ^Α

^{Γα}
Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

^{Νη} ^{Γα}
τῶ ^Δ ^δ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

^Γ ²²
συ υ νησ αυ τῶ

^{Νη} ^{Γα}
Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

^{Νη} ^{Πα}
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

^{Νη} ^{Γα}
μων ^π ⁹ Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην

^Γ ²²
α να στα σιν

^{Γα} ^{Νη}
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^Δ ^δ αι νει τε

^Δ ^δ αυ τον ^Χ εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα ^Γ ²²

^{Νη}
Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

^{Γα} ^{Νη}
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε

^Μ ^{Νη}
ος εν αν θρω ω ποις ^Γ ²² δι α την κα τα φθα ρει

^Γ ^Μ
σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω

^{Νη} ^Μ
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ισ τας ο ευ ερ γε ε

^{Νη}
της ^Γ ²² προς τῶ αι χ μα λω τῶ ο ε λευ θε ρω της προς τους

εν σκοτει καθη με ενος ο ηλιος της δι
 και ο συυνης επι τον σταυρον ο απα
 θης επι τον Αδην το φως επι τον θανατον η ζω
 η η αναστασις δια τους πεσοντας
 προς ον βοησω ωμεν ο θεος ημων δοοξα
 α σοι

Και του Σταυρου Προσόμοια γ' εις δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βουξ

Στίχ. ε'. **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμπα νω και χο
 ρω αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και οργα α
 νω

Εν φωναις αλαλαξω με εν εν ωδαις
 μεγαλυνωμεν τον Σταυρον τον τιμιον ααπα
 ζομενοι και προς αυ τον εκβοησωμεν Σταυρε
 πανσε βασιμιε καθαγιασον ημωντας ψυ
 χας και τασωματα τηδυναμεισ και παντοι οι

ας εκ βλα βης ε να ντι ων δι α τη ρη σον α
τρω ω τς ες ες ευ σε βως προ σκυ νων τας σε

Στίχ. Γ'. **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ε ν φω ναις α λα λα ξω με εν εν ω δαις
με γα λυ νω μεν τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον α α σπα
ζο με νοι και προς αυ τον εκ βο η σω μεν Σταυ ρε ε

παν σε βα σμι ε κα θα γι α σον η μων τας ψυ
χας και τα σω μα τα τη δυ να μει σ και πα ντοι οι
ας εκ βλα βης ε να ντι ων δι α τη ρη σον α
τρω ω τς ες ες ευ σε βως προ σκυ νων τας σε

Στίχ. ζ'. **Υ** ψα τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων
και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τς

Π ρο σελ θον τες α ρυ σα τε ε μη κε νθ

με να να μα τα τὸ Σταυ ρὸ τη χα α ρι τι προ ο ερ
χο με να ι δὸ προ κει μενον βλε ποντες το Ἐυ υ
λον το α γι ον χα ρι σμα των την πη γην αρ δο
με νη ντω αι μα τι και τω υ δα τι τὸ Δε σπο ο
τὸ των ο λων τὸ εν τὸ τω ε κδ σι ως υ ψω
θε εν τος και τὸς βρο τὸς α νυ ψω σαντος

Στίχ. η'. ἧ. **Ο** δε θε ος η μων προ αι ω νων ηρ
γα σα το σω τη ρι αν εν με ε σω της ης

Ε κ κλη σι ας ε δραι ω μα α βα σι λε
ων κρα ται ω μα μο να ζον των κα αυ χη μα και αι δι
α σω σμα συ ει Σταυ ρε παν σε βα σμι ε δι ο ο
προ σκυ νων τες σε και καρ δι ας και ψυ χας φω τι
ζο με θα ση με ρον θει α χα ρι τι εν σοι οι
προ σπα γεν τος και το κρα τος τὸ δο λι 8 κα θε
λο ον τος και την α ραν α φα νι σαντος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος π̣δ̣ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ^{Νη} ην υ ψη λο φρο να α γνω ω ω μη ην των κα

κι στων Φα ρι ι σαι αι αι ων ο παν τω ων

Κυ ρι ι ος πα ρα βο λι κως εκ φε ευ γει ει ν ταυ

την ε δι ι ι ι δα α α α ξεν και μη η υ ψη

λο φρο ο νει ει ν παρ ο ο ο δει φρο ο νει ν παν

τας ε παι αι αι αι δε ε ε ευ σεν υ πο γραμ

μος και αι τυ υ ποσ ο αυ το ος γε νο ο ο

με ε ε ε νος με χρι Σταυ ρου και θα α να α α του

Νη ε αυ το ον ε κε ε ε ε νω ω ω ω σεν ευ χα

ρι στουν τε ες ουν συν τω Τε λω ω νη ει ει

ει πω ω ω μεν ο πα θω ων υ υ περ η η μων

και α πα θη ης δι α μει ει νας Θε ε ος των πα

θω ων η μα ας ρυ υ υ σαι αι και σω ω σον τας ψυ

Νη
χα α α ας η η η η μων
ν
δ

Καὶ νῦν...

ᾠχος $\frac{2}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς ἤχον δ' ἁγία

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι $\frac{1}{2}$

Πα Νη Δι
ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο
ξα εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω
και ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν

αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι

α

Υ μιν δ με εν σε ευ λο γω μεν σε ε προ

σκυ νω μεν σε δο ξο ο λο ο ο γω δ με ε εν

σε ευ χα ρι στω δ δ με ε εν σοι δι

α την με γα λην σω δ δ δο ο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε

πρω α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το

ο ο κρα α α α τω Κυ υ ρι ι ε ε γι ε

μο νο ο γε ε ε νες Ι η σω δ Χρι ι στε

και Α γι ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α

μνο ο ος τω Θε ε δ ο ο ο γι ο ο

ος τω Πα τρος ο αι αι αι ρων την α

μαρ τι ι ι αν τω κο ο ο ο σμ ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι ρω ω ν τας α μαρ τι

ας τϑ ϑ ϑ κο ο ο ο ο σμϑ

Π^{Πα} ρο ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω ων τϑ

ϑ Πα τρο ϑ και ε λε ε η η η σο ον

η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ

ει μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σϑς Χρι ι

ϑος εις δο ο ο ξαν θε ϑ ϑ Πα τρο ο ος

α α α α μην

Κα θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο

γη σω ω σε και αι αι αι αι νε ε ε σω το ο ο

νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να και εις τον αι ω να τϑ ϑ ϑ αι αι ω ω

ω ω ω νος

Κα τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε

εν τη η με ρα α τα α αυ τη α να μα ρ

τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι
η η η μας

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ο Θε ε
ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων
και αι αι Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε
ε ε νο ον το ο νο ο μα α α σθ εις τς αι
ω ω ω να ας α α α μην

Γε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το
ε λε ο ο ος σθ ε φη η μας κα θα α α
περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα
ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα
α α α α σθ

Κυ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε
νη η η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε
νε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε Ε ε

ε λε ε η η σο ο ον με ι α σαι

Γα την ψυ χη η η ην μ ο τι η η η μα αρ

το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον

δι δα α ξο ο ον με ε τ ο ποι ει ν το ο θε λη η

μα α α α σ ο ο τι συ ει ο θε ο ο ο

ο ος μ

Ο ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν

τω ω φω ω τι ι ι σ ο ψω ω ω με

θα φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σ

ο τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε

Α γι ο ο ο ος ο θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε

λε ε η η η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Δ
 Δ α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος $\text{B}\delta$
 $\text{Π}\alpha$ ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Δ ο ο ο ο ο ο ος Δ
 Δ γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε
 $\text{Π}\alpha$ η η σον η η μα α α α α α α α α α
 Δ α α α α α α α ας Δ

Πληρωθέντος τοῦ ἄσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Σοφία, ὀρθοί»,
 θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ
 θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ
 τροπάριον

Ἦχος ζ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου Δ και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ η νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος η και
 το σον φυ λα α των Δ δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι
 ι τε ευ μα η

τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα
 προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλων τὸν ὕμνον

Ἦχος Δι-Θ

Τ^{Δι} ον σταυρο ο ον σουπρο ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε ε
 σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
 α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

ὄν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Γ' ἐβδομάδος.
Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

Δ^{Δι} ευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ονπρο
 σκυ νη η η σωω ω ω μεν εν ω Χρι στος ο βα
 σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει
 ρα α ας εκτει ει νας υ ψω σεν η η μας
 εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η
 η τα ους πριν ο εχθρος δι η η δο ο ο νη η ης
 συ λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι
 οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον
 προ σκυ υ νη η η σωω ω ω μεν δι ου η ξι
 ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχθρων συν τρι

βει ειν τα α ασ κα α α ρας δευ τε πασαι Αι πατρι
 αι των ε εθνων τον Σταυρον του Κυ υ ρι ι ι ου
 ου υ υ υ υ μνοι τι ι μη η η σω ω ω μεν
 χαι αι ροις Στα α α αυ ρε του πε σο ο οντος Α α
 δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις εν σοι
 οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις η μω
 ων κα α αυ χω ω ω νται ως τη ση δυ να μει Ι
 σμα η λι την λα α ον κραται ω ω ω ως υ πο
 ο τα α ατ το ο ο οντες σε νυ υν με ε ε τα
 φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο
 με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε
 ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο
 οντες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω θεις ε
 λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι λα α αν
 θρω ω ω ω ποσ

Ἦχος Ἀδ' Νη

Σ^{Νη} η η η η με ε ε ε ρον^{Δι} ο Δε σπο της
τη ης κτι σε ε ως^{Νη} και Κυ ρι ος τη ης δο ο ο ξης^Θ
τω σταυ ρω προ ο οσ πη γνυ υ ται και αι τη ην πλεν
ραν κε ε ε ντα α α ται^{Δι} χο λης και ο
ξυ υ ρς γευ ε ε ται^Θ ο γλυ κασ μο ος της Εκ
κλη η η σι ι ι ι ας^{Δι} στε φα α νον^Δ εξ α
καν θων πε ε ρι ι βα α αλ λε ε ε ε ται^Δ
ο κα λυ υπ των ου ρα α νον^{Νη} τοις νε ε ε ε
φε ε ε ε σι^Δ χλαι ναν εν δυ ε ται αι χλε ε ευ
ης^Θ και ρα πι ζεται πη λι νη η τη χει ει ρι^Θ ο
τη χει ρι ι πλασας τον α α α αν θρω ω ω
πον^Δ τον νω ω τον φρα γγε ε λθ υ υ ται^Δ ο
πε ρι βα αλ λον τον ου ρα α νον^{Νη} εν νε φε ε ε
λαι αις^Δ εμ πτυ σμον και αι αι μα στι γα α ας
δε χε ε ται^{Πα} ο νει δι ι σμς και κο λα φι ι σμς^Δ

και παντα υποομεενει διεμεετον
κατααακριιιτον ολυτρωτηης
μυ και Θεεος ινασωσηηκο
οοσμοον εκπλαανηςως εεεευσπλααα
αγχνος **ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΡΑ**

Δοοξα Παατριιι και Υιυιω και Α
γιω Πνεεεευμαααατι

Σημερον οαπροσιτος τηουουσιιι
απροσιτος μοιοιγι νεταιαι και πασχειει
πααθηελεευθερων μετωωων πααα
αθων οφωωσπαρεεχων τυυφλοις υποα
νομων χειλεων εεμπτυεταιαι και δι
δωσι τοννωωτον υπεραιχμαλωτων εις
μαααστιιιιγας τουουτοονηααγνη
Παοθεενος και αι Μηηητηηε επι Σταυ

Δι ρου ου θε ε ω ω ρου ου ου σα α ο δυ υ νη ρως
 Nη ε φθε ε ε ε γ γε ε ε ε το οι οι μοι τε ε ε
 κνον ε ε μον τι του ου το ο πε ποι οι οι
 η η η η κας ο ω ραι αι ο ος κα α α λ λει πα
 ρα πα α αν τας βρο ο τους α πνου ους α α α μορ
 φο ο ος φαι αι αι αι νη ουκ ε χων ει δος
 ου ου ου ου δε ε κα α α λ λο ος οι μοι το ε ε
 μο ο ον φω ως ου δυ να α α μαι υ υ υ πνου
 ουν τα κα θο ο ο ρα α α αν σε τα σπλα αγ
 χνα τι ι τρω σκο ο μαι και δει νη η μοι ρο ο μ φαι
 αι αι α την καρ δι αν δι ε ε ε ερ χε ε ε ε
 Δι νη αι νυ μνω σου ου τα α πα α α θη προσ κυ νω
 σου ου το ε ε ευ σπλα α α αγχνον μα κρο θυ
 Πα Nη Δι Nη με Κυ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι
 οι οι οι

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Σ^{Νη} η η η η με ε ε ε ρον το προ φη τι
κον πε πληρω ται αι αι λο γι ι ον ι δε γαρ προ
σκυ υ νυ υ μεν εις τον το ο ο ο ο πον ου
ε στη η σαν οι πο δες συ υ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε και ξυ λω σω τη ρι ι ι ας γε ευ σα
με ε νοι των εξ α μαρ τι ι ι α α ας πα α θων
ε λευ θε ρι ι ι ι ας ε ε τυ υ υ υ
υ υ χο ο ο ο μεν προε σβει αις της Θε ο ο το ο ο
κου μο νε φι ι λα α α αν θρω ω ω ω πε ε
ε ε ε ε ε Σ. Ι. ΚΑΡΑ

Ἦχος Δι-θ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Σ η με ρον το προ φη τι κον πε πληρω ται λο γι
 ον ^ε ι δα ^ε γαρ προ σκυ νθ μεν ει εις τον το πον ^Δ
 ε στη σαν οι πο δε ες οθ Κυ ρι ε ^ε και ξυ λθ
 σω τη ρι ασ γευ σα με νοι ^Δ των εξ α μαρ τι ι ασ
 πα θων ^Δ ε λευ θε ρι α ασ ε τυ χο μεν ^ε πρε
 σβει ει ει αις της Θε ο το κθ μο νε φι λαν
 θρω πε ε ε ^Δ

Ἦχος Γα ϕ

Α να στα ας εκ τθ μνη μα τος και τα δε σμα
 δι αρ ρη ξας τθ α α δα ^Δ ε λυ σας το κα τα α κρι
 μα τθ θα να τθ Κυ ρι ε ^ε παντας εκ των πα γι ιδων
 τθ εχ θρα ε ρυ σα με νος ^ε εμ φα νι σας σε αυ τον
 τοις Α πο στο λοις οθ ^Δ ε ξα πε στει λας αυ τθς ε πι
 το κη ρυ γ μα ^ε και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ
 χες τη οι κθ με ε νη ^Δ μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ^ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα.

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
(δ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ
προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες
δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θι

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ψαλμὸς 137)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα' 7)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

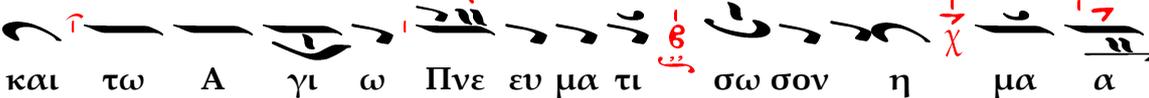
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

 σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι

 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι

 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα

 ας

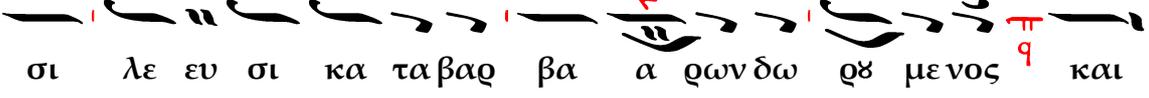
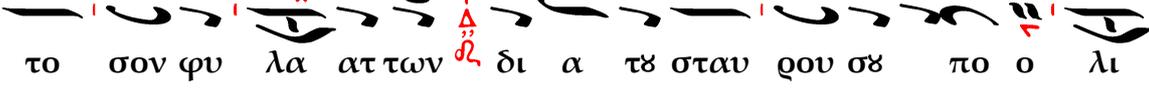
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (Γη' 5)

 Σωσον Κυριε τον λαοον σου και ευ

 λογησον την κληρονομιαν σου νικαστοις βα

 σι λεευσικαταβαρβαρων δωρομενος και

 τοσον φυλαατων διατισταυρου σου ποολι

 ι τε ευμα

Στίχ. β'. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

 Σωσον Κυριε τον λαοον σου και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι
 ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ' 9)

Ἦχος 4 Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ σ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα φ

Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Πα ρ

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
ι τε ευ μα

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ασ υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ᾠχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντατω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τϑ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μη
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σϑ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γϑ
ντι δι α σϑ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.
 (Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος πλ. Νη

Τ^{Νη} ἠ υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
 τη ρι ι α^{Πα} ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει
 νων ευ χα ρι στη ρι ι α^{Πα} α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ θε ο το κε^{Νη} αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον^{Πα} εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον^{Δι} ι να
 κρα ζω ω σοι^{Νη} χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ^{Δι}
 τε ε ε ε ε ε^{Νη}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ
 Ἄντι τοῦ Τρισαγίου.

ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ
 (Ψαλλόμενον εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Σταυροῦ)

Ἦχος πλ. Δι - ς

Τ^{Δι} ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε
 ε σπο ο ο ο τα^β και την α γι ι α α αν
 σου^{Δι} α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο

ο με ε ε ε ε ε εν

Δύναμις τοῦ Βήματος.

Τ ον σταυ ρο ο ο ο ο ῶ ο ο ον σου προ ο

σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου με ε ε ε εν

Δ ε ε ε ε ε ῶε ε ε ε σπο ο ο τα

α α α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α α

Κ αι την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν

σου α να α α α α α α Α α α να στα σι

ι ι ι ι ι ι ιν

Δ ο ξα α α α α ζο ο δο ξα α α ζο ο

με ε εν

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα
τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Ἐβρ. δ' 14-16, ε' 1-6).

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. β'.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης
ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου θ.

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ς αυ τς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρόρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαιρον

βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἄαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ογ').

ᾠχος Πά

A λλη λϑ ἰ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ α α
Χ Μνησθη τι της συ να γω γης σϑ ης ε κτη σω απ
 αρ χης ε λυ τρω σω ρα βδον κλη ρο νο μι ας σϑ
 ο ρος Σι ων τϑ το ο κα τε σκη νω σας ε
 εν α α αυ τω
A λλη λϑ ἰ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ α α

Ο δε Θεος βασιλευς ημων προαιωνων
 ειρηγασατωστηριαν εν μεεεσω
 ωτηηηςγηηηηηηης
A λληη λσ ι ι α α α α Α λλη
 λσ σ σ σ ι ι ι ι α Α α α ια α α
 λλη η η λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Μαρκ. γ' 34-38, θ' 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἔαν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἔαν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι ^Δ 22

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΡΙΟΥ

Τῆ Τρίτη.

Ἦχος ^α Ζω ^ξ

^{Ζω}
Ο ι τα α α α χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρ ρ ρ ρ χε ε ε ρ βι ιμ ^Ζ μ υ υ
υ υ υ υ υ ^Μ ^{Πα} στι ι ι ι ι ι ι ^Μ ^{Πα} μ υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ως ^ρ ει κο ο νι
ι ι ι ι ι ι ^Μ ^{Ζω} ζο ο ο
ει κο νι ι ι ι ζο ο ον τε ες ^Ζ και αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι ^Μ ^{Πα} αι αι αι αι τη η η ζω
ω ω ποι οι οι οι οι οι οι οι ^{Δι} ζω ο ποι
^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^Δ ^ρ Τρι α α α α α α α
^{Πα} α δι ι ι ι ι ι ^Δ ^ρ τον τρι ι σα α α α
α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ον ^ρ ^{Ζω} υ υ
υμνον προ ο σα α α α α ^ρ αι α α α α
α α δο ο ο προ σα α α α α ^ρ ^Ζ δο ο ον τε ες

M πα α α α α α α σα α α α α α α
 αν ^π9 την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι
 ι ι βι ^{Δι} ω ^{Πα} τι κη η η η η η η ην ^Δ2 α πο θω ω ω
 ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα α α ^{Ζω} ^π9 με ε
 ε ρι μνα αν ^Ζ9
Ω ^{Πα} ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ω ^π9
M υ υ υ υ ^{Ζω} πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι ^Ζ9
T ^{Πα} αι αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι
M ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αι αις ^π9 α ο
 ρα α α τω ω ω ω ζω ω ω ω ω ^Ζ22 δο ρυ
 φο ο ρθ ς ς με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε
 ε ε ε ε σι ^Ζ9 Αλ λη λθ ς ς ς ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α ^Ζ9

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

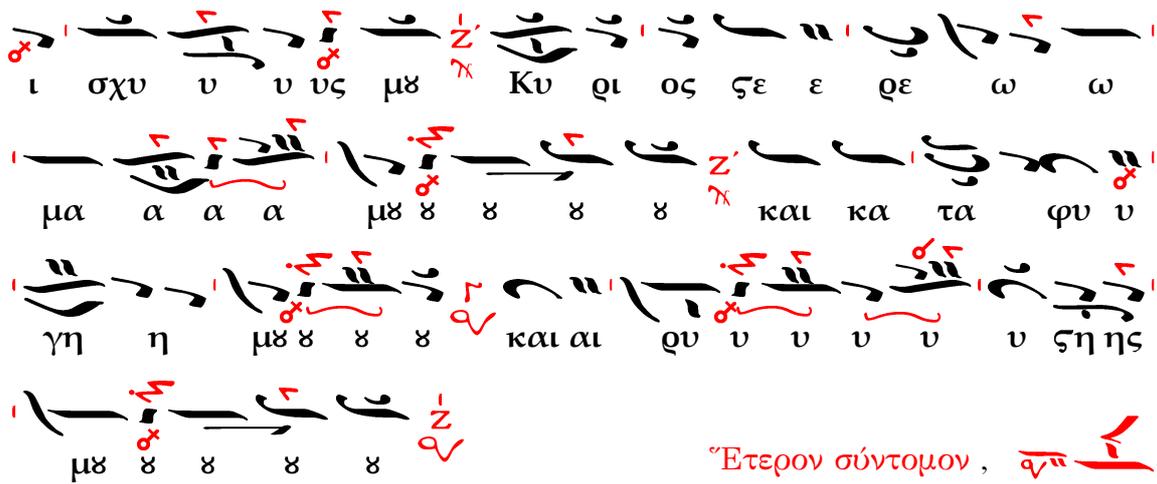
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

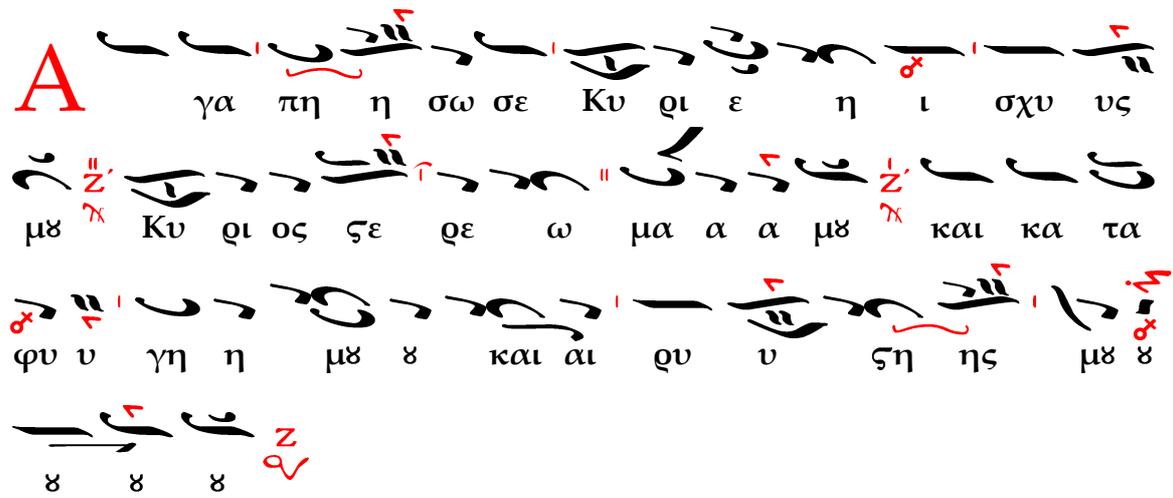
Κ αι τω Πνευμα τι ι σθ

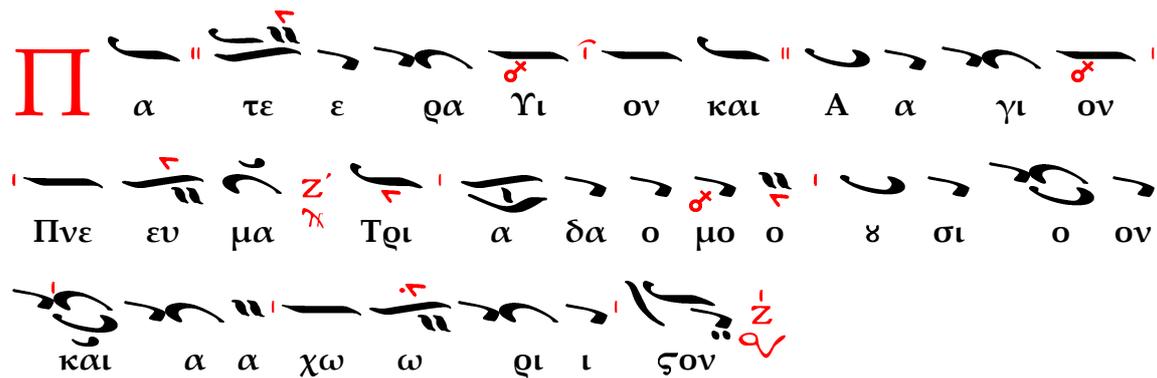
Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

 ι σχυ υ υ υς μϛ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω
 μα α α α μϛ ς ς ς ς και κα τα φυ υ
 γη η μϛ ς ς ς και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης
 μϛ ς ς ς ς

Ἄλλο σύντομον,

A

 γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μϛ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ και κα τα
 φυ υ γη η μϛ ς και αι ρυ υ ςη ης μϛ ς
 ς ς ς

Π

 α τε ε ρα γι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ς σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ

ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν
 αι νε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ
Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον
Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο
 ο ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
 ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι
 ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ρου ου
 ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι
 η γη η η η η η η η η η η η η η η η
 τη η η η η η η η η η η η η η η η
 γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
 ροι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
 οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο ο
 μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οις υ εν τοις

πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρ χων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω Σ

T^M ην γα α α α αρ ση ην μη η η η η η η
 η η η η η τρα α α αν θρο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο θρο ο ο νο ο ο ο ο ο ο
 ο ον ε ε ε ε λε ε ε ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι θρο νον ε ποι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι η η η θρο νον ε ε ποι οι
 οι οι οι οι η η η σε ε ε ε ε ε ε
 ε και τη η η η ην σην γα α στε ε ε
 ε ε λε ε ε ε ε ε ρα α α α πλα
 α α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρα αν ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α α

ϝ ϝ ρα α νω ων α α α α α α πει ει ει ειρ

γα α α α α α α α α α α ρα Α πει ειρ γα α α

σαα α το ο ε πι ι ι ι ι σοι οι οι οι

χαι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι ρει ει Κε χα

ρι ι ι ι ι ι ι τω ω ω ω με ε ε ε ε ε νη

η η πα α α α α α α α α α α α σα

α α α α η η η η η η η κτι ι ι ι ι σι

ις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο η κτι σις Δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ξα α α η κτι σι ις Δο ο ο ο ο ο ο ξα

α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἔτονίσθη ἐν Μαρτίου , βί (ἐν Ἀθήναις καὶ Κοπαγχάγῃ) , ἐξηγήθη ἐν Φεβρουαρίου , βία , ἀντεγράφη ἐξ Μαρτίου , βιβ , Ι.Α.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω σ

Ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
θη η η η η η η η η η η η η ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε φη η η η η η η η η η η ε ε φη η
μα α α α α α α α ας τω φω ω ω ω

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

ᾠχος ἑ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι
ι τε ευ μα α α α

ᾠχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ
Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη
λσ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος